

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 6Ek/104/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6117232617
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Hudecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6117232617.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnených: 1/ X. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XX/X, XXX XX W. Y. nad U., 2/ mal. L. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XX/X, XXX XX W. Y. nad U., obaja zast. V. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XX/X, XXX XX W. Y. nad U., proti povinnému: Y. J., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. XX/X, XXX XX W. Y. nad U., o vymoženie výživného a trov exekúcie, vedenej súdnym exekútorom JUDr. René Matuškom, so sídlom Exekútorského úradu Mariánska 35, 971 01 Prievidza, pod sp. zn. 205EX 2646/17, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/104/2017 zo dňa 22. novembra 2017, takto

rozhodol:

Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/104/2017 zo dňa 22. novembra 2017 z a m i e t a.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica konajúci vyšším súdnym úradníkom uznesením sp. zn. 6Ek/104/2017 zo dňa 22. novembra 2017 návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol podľa §61l ods. 3 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“). Predmetné uznesenie vyšší súdny úradník vecne odôvodnil tým, že povinný v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázal také okolnosti, ktoré by po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhatelnosti bránia. Povinný vo svojom podaní poukázal na skutočnosť, že sa so zákonnou zástupkyňou oprávnených ústne dohodli na splátkach o vyrovnaní výživného na deti v sume 20,- eur mesačne, a to od 15.11.2017. Zákonná zástupkyňa oprávnených vo svojom vyjadrení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedla, že medzi ňou a povinným nedošlo k žiadnej ústnej dohode o splátkach a že povinný ju nekontaktoval ohľadne splátkového kalendára. Zároveň uviedla, že so zastavením exekúcie nesúhlasí. Taktiež uviedla, že ku dňu 20.10.2017 povinný dlží sumu výživného na maloleté deti vo výške 750,- eur. Súd konajúci vyšším súdnym úradníkom poukázal na to, že povinný nesie dôkazné bremeno ohľadom preukázania ním tvrdených skutočností v návrhu na zastavenie exekúcie. Vzhľadom na to, že povinný nepodložil svoje tvrdenia žiadnymi dôkazmi, má súd za to, že povinný neunesol dôkazné bremeno ohľadne ním tvrdených skutočností a nepreukázal uzavretie dohody o splatení dlžného výživného v splátkach so zákonnou zástupkyňou oprávnených. Na základe uvedeného súd dospel k záveru, že nie sú splnené zákonné podmienky na to, aby vo veci mohlo byť vydané rozhodnutie o zastavení exekúcie podľa niektorého z dôvodov uvedených v § 61k Exekučného poriadku.

2. Proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6Ek/104/2017 zo dňa 22. novembra 2017, ktoré bolo povinnému doručené dňa 06.12.2017, podal povinný na dňa 13.12.2017 na poštovú prepravu, t.j. v zákonom stanovenej lehote, sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že zákonná zástupkyňa oprávnených udala Okresnému súdu v Banskej Bystrici nesprávne údaje o dohode o ústnom splátkovom kalendári. Ich ústna dohoda znela, splátky v hodnote 150,- eur povinné výživné, plus 20,- eur splátky na nedoplatok. Ďalej podľa povinného je zákonná zástupkyňa oprávnených voči jeho osobe zaujatá, po ich rozvode

robí všetko preto, aby mu ublížila, pričom vedela, že má výdavky a splátky, a povinný si je vedomý toho, že je dlžný sumu 750,- eur. Túto sumu bude splácať vo výške 20,- eur mesačne. Povinný zároveň ako dôkaz doložil výpis z účtu, na ktorý bola poslaná suma 170,- eur.

3. Podľa § 200 Exekučného poriadku na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

4. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

5. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

6. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z. z. (ďalej len „CSP“) proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

7. Podľa § 248 CSP o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8. Podľa § 249 CSP súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

9. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal sťažnosťou napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie treba považovať za vecne správne a sťažnosť povinného proti nemu tak logicky za nedôvodnú.

11. Primárne súd uvádza, že základom jeho rozhodnutia je aplikácia ust. § 250 ods. 1 CSP, keďže sa stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Z obsahu súdneho spisu mal súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho uviedol vyšší súdny úradník a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia poskytuje dostatočný podklad pre uvedený právny záver, pričom poskytuje primeranú odpoveď aj na povinným uplatnené dôvody sťažnosti. Súd tak nemal v tejto veci dôvod, pre ktorý by nemal súhlasiť s podstatou argumentácie použitej vyšším súdnym úradníkom. Práve pre správnosť a i objektívnu argumentačnú presvedčivosť dôvodov uvedených v napadnutom uznesení (objektívnu z pohľadu schopnosti presvedčiť každého s výnimkou niekoho majúceho nespochybniteľný záujem na inom výsledku konania) by z titulu aplikácie ust. § 250 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku nebolo potrebné odôvodňovať uznesenie, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka. Avšak k zvýrazneniu vecnej správnosti napadnutého rozhodnutia vo väzbe k dôvodom sťažnosti povinného súd považuje za potrebné nad rámec ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku doplniť ešte nasledovné.

12. V danom prípade sa oprávnení na návrhom na vykonanie exekúcie, doručeným súdu dňa 13.09.2017, domáhajú od povinného vymožením zameškaného výživného v sume 450,- eur za obdobie od 23.12.2016 do 31.08.2016 (pre obidvoch oprávnených), bežného výživného v sume 75,- eur mesačne od 01.09.2017 pre oprávneného 1/ a bežného výživného v sume 75,- eur mesačne od 01.09.2017 pre oprávneného 2/, a to na základe exekučného titulu, ktorým je rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 8P/51/2016 - 27 zo dňa 06.12.2016, právoplatného a vykonateľného dňa 23.12.2016. Predmetným rozsudkom súd schválil rodičovskú dohodu, v zmysle ktorej sa povinný zaviazal platiť na výživu oprávneného 1/ výživným vo výške 75,- eur mesačne a na výživu oprávneného 2/ výživným vo výške 75,- eur mesačne, a to vždy do 20. dňa v každom mesiaci vopred k rukám matky maloletých detí počnúc právoplatnosťou rozhodnutia o rozvoze manželstva.

13. Podľa § 62 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rodine“), plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

14. Podľa § 65 ods. 1 zákon o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

15. Podľa § 76 ods. 1 zákon o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

16. Podľa § 61g ods. 1 Exekučného poriadku (1) povinný môže exekútora žiadať, aby mu bolo povolené splniť vymáhaný nárok na peňažné plnenie v splátkach. (2) Exekútor splnenie vymáhaného nároku v splátkach povolí vždy, ak a) povinný je fyzickou osobou, b) povinný vymáhaný nárok nespochybňuje, c) nejde o opakovanú žiadosť povinného v exekučnom konaní, d) vymáhaný nárok presahuje sumu minimálnej mzdy a nepresahuje 2 000 eur, e) povinný vyhlási, že vymáhaný nárok bude zaplatený najviac v desiatich mesačných splátkach, ktoré s výnimkou prvej a poslednej splátky budú rovnomerne rozvrhnuté, f) povinný zaplatí prvú splátku najmenej vo výške 50 eur do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a vyhlási, že ďalšie splátky bude platiť mesačne, a to vždy ku dňu kalendárneho mesiaca, ktorý sa číselne zhoduje s dňom zaplataenia prvej splátky.

17. Podľa § 61g ods. 3 Exekučného poriadku so súhlasom oprávneného exekútor splnenie vymáhaného nároku v splátkach povolí aj bez splnenia podmienok podľa odseku 2.

18. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

19. Súd z obsahu spisu zistil, že v danom prípade malo byť dôvodom zastavenia exekúcie tvrdenie povinného, že sa s bývalou manželkou ústne dohodli na splátkach o vyrovnaní výživného v sume 600,- eur, a to v sume 20,- eur mesačne počnúc dňom 15.11.2017, avšak povinný toto svoje tvrdenie nepreukázal žiadnym dôkazom. Navyše uzatvorenie predmetnej dohody o splátkach poprela aj zástupkyňa oprávnených. Keďže povinný neunesol dôkazné bremeno ohľadom ním tvrdených skutočností a ani nepreukázal žiadne okolnosti, ktoré by po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia, vyšší súdny úradník správne postupoval, keď návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol. Povinný v podanej sťažnosti neuviedol, v čom konkrétne postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne, rovnako ako v návrhu na zastavenie exekúcie argumentoval opätovne len uzatvorením ústnej dohody o splátkovom kalendári s tým, že si je vedomý, že dlhuje sumu 750,- eur a bude ju splácať vo výške 20,- eur mesačne. Súd v tejto súvislosti uvádza, že o povolení splniť vymáhaný nárok na peňažné plnenie v splátkach nerozhoduje súd, ale súdny exekútor podľa § 61g Exekučného poriadku, t. j. povinný môže exekútora požiadať, aby mu bolo povolené splniť vymáhaný nárok na peňažné plnenie v splátkach s tým, že súdny exekútor splnenie vymáhaného nároku v splátkach povolí vždy, ak a) povinný je fyzickou osobou, b) povinný vymáhaný nárok nespochybňuje, c) nejde o opakovanú žiadosť povinného v exekučnom konaní, d) vymáhaný nárok presahuje sumu minimálnej mzdy a nepresahuje 2 000 eur, e) povinný vyhlási, že vymáhaný nárok bude zaplatený najviac v desiatich mesačných splátkach, ktoré s výnimkou prvej a poslednej splátky budú rovnomerne rozvrhnuté, f) povinný zaplatí prvú splátku najmenej vo výške 50 eur do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie a vyhlási, že ďalšie splátky bude platiť mesačne, a to vždy ku dňu kalendárneho mesiaca, ktorý sa číselne zhoduje s dňom zaplataenia prvej splátky. So súhlasom oprávneného exekútor splnenie vymáhaného nároku v splátkach povolí aj bez splnenia podmienok uvedených v predchádzajúcej vete.

20. Keďže povinný v sťažnosti neuviedol žiadne dôvody odôvodňujúce zrušenie napadnutého uznesenia, súd o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 6EK/104/2017 zo dňa 22. novembra 2017, vydaného vyšším súdnym úradníkom, rozhodol tak, že túto v celom rozsahu podľa § 250 ods. 1 CSP ako nedôvodnú zamietol.

21. Oprávnený 1/ v podaní zo dňa 04.09.2018, doručeným súdu dňa 25.09.2018, oznámil súdu, že ukončil štúdium ku dňu 31.08.2018 a zároveň o tejto skutočnosti predložil súdu aj potvrdenie školy zo dňa 20.09.2018. Súd preto pre úplnosť veci konštatuje, že exekučný súd nerozhoduje o zrušení vyživovacej povinnosti. Na konanie vo veciach výživného plnoletých osôb a iných obdobných nárokov je miestne príslušný všeobecný súd navrhovateľa (§ 154 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.